

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบผู้รับบริการเป็นศูนย์กลางตามแนวคิดของโรเจอร์ เพื่อส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2547 วิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้จะใช้รูปแบบการวิจัยแบบกลุ่มเดียว ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบผู้รับบริการเป็นศูนย์กลางตามแนวคิดของโรเจอร์ เพื่อส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษา จำนวน 10 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง โดยใช้ระยะเวลาในการวิจัย 1 ภาคเรียน คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โดยกำหนดช่วงเวลาในการให้คำปรึกษา สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 1 – 1.30 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 7 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 7 ครั้ง

ณ วิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารงานวิจัย ตลอดจนตำราที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย และเพื่อความสำเร็จของงานวิจัย ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ประชากร
2. กลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. ขั้นตอนการวิจัย
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2547 วิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2547 วิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ที่มีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม ผู้วิจัยได้สอบถามความสมัครใจจากกลุ่มประชากร ปรากฏว่ามีผู้ยินดีเข้าร่วมการวิจัย จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

1. แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ที่นาคยา วงศ์หลักชัย แปล และดัดแปลงมาจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของ Coppersmith ฉบับผู้ใหญ่ (Coppersmith Self-Esteem Inventory, Adult Form, 1984) ซึ่งมีลักษณะเครื่องมือและขั้นตอนในการแปล และดัดแปลงเครื่องมือ ดังนี้

1.1 ลักษณะเครื่องมือ

1.1.1 เป็นแบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ระดับ 1 ถึงระดับ 6 ประกอบด้วยข้อความที่เป็นรายงานตนเอง 25 ข้อ เป็นข้อความที่มีความหมายทางด้านบวก 8 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 4 5 8 9 14 19 20 เป็นข้อความที่มีความหมายทางด้านลบ 17 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2 3 6 7 10 11 12 13 15 16 17 18 21 22 23 24 25 ข้อความที่นำมาใช้ในแบบวัด 25 ข้อนี้ แบ่งออกเป็นหมวดต่าง ๆ คือ

ตนโดยทั่วไป 14 ข้อ ได้แก่ข้อ 1 3 4 7 10 12 13 15 17 18 19 23 24 25

ตนทางด้านสังคม 5 ข้อ ได้แก่ข้อ 2 5 8 14 21

ตนทางด้านการครัว 6 ข้อ ได้แก่ข้อ 6 9 11 16 20 22

1.1.2 วิธีการตอบ ให้ผู้ตอบอ่านดูข้อความทั้ง 25 ข้อ ทีละข้อ แล้วพิจารณาว่าข้อความเหล่านั้นตรงกับความรู้สึกของตนเองในระดับมากน้อยเพียงใด โดยถือเกณฑ์ดังนี้

หมายเลข 6 หมายถึง มากที่สุด

หมายเลข 5 หมายถึง มาก

หมายเลข 4 หมายถึง ค่อนข้างมาก

หมายเลข 3 หมายถึง ค่อนข้างน้อย

หมายเลข 2 หมายถึง น้อย

หมายเลข 1 หมายถึง น้อยที่สุด

1.1.3 การตรวจให้คะแนนในแบบวัดมี 2 ลักษณะคือ ข้อความที่มีความหมายทางด้านบวก และข้อความที่มีความหมายทางด้านลบ

ข้อความที่มีความหมายทางด้านบวก มีทั้งหมด 8 ข้อ ถ้าผู้ตอบขีดเครื่องหมายลงในข้อต่าง ๆ มีการคิดคะแนนดังนี้

มากที่สุด	เท่ากับ	6 คะแนน
มาก	เท่ากับ	5 คะแนน
ค่อนข้างมาก	เท่ากับ	4 คะแนน

ค่อนข้างน้อย เท่ากับ 3 คะแนน

น้อย เท่ากับ 2 คะแนน

น้อยที่สุด เท่ากับ 1 คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางด้านลบ มีทั้งหมด 17 ข้อ ถ้าผู้ตอบขีดเครื่องหมายลงในช่องต่าง ๆ มีการคิดคะแนนดังนี้

มากที่สุด เท่ากับ 1 คะแนน

มาก เท่ากับ 2 คะแนน

ค่อนข้างมาก เท่ากับ 3 คะแนน

ค่อนข้างน้อย เท่ากับ 4 คะแนน

น้อย เท่ากับ 5 คะแนน

น้อยที่สุด เท่ากับ 6 คะแนน

1.2 ขั้นตอนในการแปลและตัดแปลงเครื่องมือ

นาตยา วงศ์หลักชัย ดำเนินการแปลและตัดแปลงเครื่องมือโดยมีขั้นตอนดังนี้ (นาตยา วงศ์หลักชัย 2432 : 22 – 23)

1.2.1 แปลแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของ Coppersmith ฉบับผู้ใหญ่นี้ เป็นภาษาไทย

1.2.2 นำแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองฉบับที่แปล ไปทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้วยวิธีดังนี้ คือ

1.2.2.1 หาความถูกต้องของการแปลโดยนำแบบวัดการเห็น

คุณค่าในตนเองฉบับแปลไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้องของภาษาในด้านการแปล นำความคิดเห็นที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขข้อความในแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง หลังจากนั้น นำแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองฉบับปรับปรุงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิอีก 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้องของภาษาในด้านการแปลอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิต่างก็มีความเห็นตรงกันทุกข้อ

1.2.2.2 หาค่าอำนาจจำแนก โดยการนำเอาแบบวัดการเห็นคุณค่าใน

ตนเองฉบับที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค วิทยาลัยอินทราชัย กรุงเทพมหานคร สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2530 ในวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ 1 (สอ.101) และภาษาอังกฤษธุรกิจ 3 (สอ.103) จำนวน 100 คน โดยหาค่าอำนาจจำแนกด้วยวิธีทดสอบค่าที (t-test) โดยใช้กลุ่มที่มีคะแนนสูง และกลุ่มที่มีคะแนนต่ำ ร้อยละ 27 ของข้อมูลที่ได้รับ พบว่า ข้อ 1 8 11 19 เป็นค่าที่

ไม่มีนัยสำคัญ จึงนำข้อความในแบบวัดทั้ง 4 ข้อ ดังกล่าวมาปรับปรุงแก้ไขการใช้ภาษาให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น โดยการสัมภาษณ์นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค วิทยาลัยพิษณุโลก พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านการใช้ภาษาข้อละ 3 ลักษณะ เรียงลำดับข้อแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค วิทยาลัยเทคนิคพิษณุโลกที่ลงทะเบียนเรียนภาคต้น ปีการศึกษา 2531 ในวิชาการบริหารงานบุคคล (ทพ 104) จำนวน 104 คน พบว่าแต่ละข้อมีลักษณะข้อความเดียวที่มีค่าอำนาจจำแนกสามารถแยกบุคคลที่เห็นคุณค่าในตนเองที่แตกต่างกันได้

1.2.2.3 หาค่าความเที่ยงของแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ทั้งฉบับ ด้วยการทดลองใช้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค วิทยาลัยพิษณุโลก จำนวน 104 คน แล้ววิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) โดยใช้สูตรของ Cronbach ได้ค่าความเที่ยงของแบบวัดทั้งฉบับเท่ากับ .89

1.2.2.4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 50 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .91

2. โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบยี่ดบุคคลเป็นศูนย์กลางเป็นรายบุคคล เป็นโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบยี่ดบุคคลเป็นศูนย์กลางเป็นรายบุคคล ที่ชุดิมาวงศ์วิวัฒน์ สร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาแบบยี่ดบุคคลเป็นศูนย์กลางเป็นรายบุคคล ตลอดจนจากการฝึกภาคปฏิบัติให้คำปรึกษาเพื่อเป็นแนวทางกำหนดขั้นตอนการสร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบยี่ดบุคคลเป็นศูนย์กลางเป็นรายบุคคลให้เหมาะสมกับลักษณะปัญหาและผู้รับคำปรึกษา

2.2 สร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบยี่ดบุคคลเป็นศูนย์กลางเป็นรายบุคคล แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ตรวจสอบ พิจารณาให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ ตลอดจนวิธีการและเวลาที่ใช้ และผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2.3 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบยี่ดบุคคลเป็นศูนย์กลางเป็นรายบุคคลที่แก้ไขตามข้อที่ 2.2 มาทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสภาราชินี จังหวัดตรัง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างอีกกลุ่มหนึ่ง จำนวน 8 คน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง ก่อนนำไปใช้จริง

ขั้นตอนการวิจัย

1. ระยะก่อนการวิจัย

1.1 ผู้วิจัยทำหนังสืออนุญาตในการทำวิจัยจากสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ถึง อธิการบดีวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จังหวัดเชียงใหม่

1.2 นำแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองทดสอบกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ทั้งหมด (Pre- Test)

1.3 ตรวจสอบคะแนนและคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2547 วิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นที่มีคะแนนจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ และมีความสนใจเข้าร่วม จำนวน 10 คน

1.4 นัดนักศึกษาทั้งหมด 10 คน เป็นรายบุคคลเพื่อสัมภาษณ์และสอบถามความสนใจในการเข้าร่วมการวิจัยอีกครั้ง โดยแบ่งเป็นนักศึกษาหญิงจำนวน 5 คน และนักศึกษาชายจำนวน 5 คน

2. ระยะวิจัย

2.1 ให้นักศึกษาเข้าร่วมการให้คำปรึกษาแบบผู้รับบริการเป็นศูนย์กลางเป็นรายบุคคลตามแนวคิดของโรเจอร์ส เพื่อส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษา ที่ห้องบริการคำปรึกษา 1150 แผนกกิจการนักศึกษา สังกัดฝ่ายกิจการนักศึกษาและพัฒนา โดยใช้เวลาในการเข้าพบทุกครั้ง ครั้งละไม่เกิน 1 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 1 ครั้ง คือตั้งแต่ ทุกวันจันทร์ – ศุกร์ เวลา 17:00 – 19:00 น. และ ทุกวันเสาร์ – อาทิตย์ (ตามแต่จะนัดกับนักศึกษา) เวลา 09:00 – 11:00 น. เป็นเวลา 7 สัปดาห์ รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 7 ชั่วโมง ต่อนักศึกษา 1 คน

2.2 การเข้าร่วมการให้คำปรึกษาแบบผู้รับบริการเป็นศูนย์กลางเป็นรายบุคคลตามแนวคิดของโรเจอร์ส เพื่อส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษา ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้เอื้ออำนวยกลุ่ม มีบทบาทในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและผู้วิจัย กำหนดทิศทาง ส่งเสริมให้มีการอภิปรายระหว่างนักศึกษาและผู้วิจัย ให้ข้อคิดและแบ่งปันประสบการณ์ร่วมกับนักศึกษา เน้นให้นักศึกษาแต่ละคนรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาของตนเอง ให้มีการประเมินพฤติกรรมทั้งการประเมินตนเอง และการประเมินจากผู้วิจัยเพื่อทำการสะท้อนกลับ กระตุ้นให้นักศึกษารู้จักวางแผน และดำเนินการตามแผนที่ตนเองตั้งไว้

2.3 ในระหว่างที่ดำเนินโปรแกรมให้คำปรึกษาแบบผู้รับบริการเป็นศูนย์กลางเป็นรายบุคคลตามแนวคิดของ Rogers เพื่อส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษา ผู้วิจัยได้อาศัยหลักของการให้คำปรึกษาเข้าร่วมเพื่อสนับสนุนกระบวนการให้คำปรึกษาเป็นไปอย่างราบรื่น และ

ยังประโยชน์สูงสุดต่อตัวนักศึกษาเองและกระบวนการให้คำปรึกษา เช่น เทคนิคการสร้างสัมพันธภาพ การพูดคุยโดยเน้นการสำรวจพฤติกรรมปัจจุบันของนักศึกษา การประเมินพฤติกรรมทั้งการประเมินตนเองและการรับการประเมินจากผู้วิจัย เทคนิคการวางแผนเพื่อการเปลี่ยนแปลง การกระตุ้นให้เกิดความมุ่งมั่น การไม่ยอมรับข้อแก้ตัว การปฏิเสธการใช้การลงโทษ การไม่ยอมล้มเลิกความตั้งใจ เป็นต้น

3. ระยะติดตามผล

เมื่อสิ้นสุดการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยได้นัดหมายให้นักศึกษามาทำแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง กล่าวสรุปผล การปิดการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งก่อนและหลังการให้คำปรึกษาแบบผู้รับบริการเป็นศูนย์กลางเป็นรายบุคคลตามแนวคิดของ Rogers เพื่อส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษา โดยผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้ได้แก่การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ
2. แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่การทดสอบเครื่องหมายแบบวิลคอกซัน (Wilcoxon Signed – Rank test หรือ Wilcoxon Matched- Pairs Signed – Rank Test) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีระดับการวัดค่าอยู่ในมาตราเรียงลำดับหรือสูงกว่า ลักษณะของข้อมูลมาจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่สัมพันธ์กัน หรือมาจากกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่มแต่วัดข้อมูล 2 ครั้ง หรือข้อมูลประเภทตัวแปรคู่อันดับ

การคำนวณค่าสถิติ

ในกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก ($n < 15$) ในจำนวนค่า T^+ หรือค่า T จำนวน เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับความน่าจะเป็นในตาราง

การตัดสินใจ

กลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก ($n < 15$)

ถ้าความน่าจะเป็นในตารางมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ α แล้ว ให้ปฏิเสธ H_0

ถ้าความน่าจะเป็นในตารางมีค่ามากกว่า α แล้ว ให้ยอมรับ H_0

การแปลผล

ถ้า ปฏิเสธ H_0 แล้ว ให้สรุปว่ากลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มมาจากประชากรที่ต่างกัน ตามระดับนัยสำคัญที่กำหนด

ถ้าไม่ปฏิเสธ H_0 แล้ว ให้สรุปว่ากลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มมาจากประชากรเดียวกันตามระดับนัยสำคัญที่กำหนด

สถานที่ดำเนินการวิจัย

1. ห้องบริการคำปรึกษา 1150 แผนกกิจการนักศึกษา สังกัดฝ่ายกิจการนักศึกษาและพัฒนา วิทยาลัยพารีโอสเตอร์น จังหวัดเชียงใหม่
2. สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3. ห้องสมุดคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
4. สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved